

בס"ד: פרשת ויגש

"ויגש אליו יהודה.. יהודה נגש ומתחיל להתגושש עם יוסף... שני כוחות עצומים זה מול זה מה, לשם מה הוא נגש?
 הבה ונבחן! יהודה ויוסף שתי גישות שונות בשלמות של היהדות. יהודה, מצאצאיו יצא דוד המלך, יהודה מתייחס לחודש הראשון, ניסן, ראשון לכל החודשים. יהודה מייצג את המלכות את הראשוניות. על חודש ניסן נאמר: ראשון הוא לכם" וחכמים דרשו את המילה: "לכם" כאותיות של: "מלך" מזלו של חודש ניסן הוא טלה ההולך בראש העדר כן שבט יהודה היה במדבר שהלך בראש המחנה כראשון בין שוויים, ואחריו הלכו כל שבטי ישראל.

יהודה ששמו קשור במידת ההודאה והתפילה כפי שאמרה לאה כאשר התינוק יהודה נולד "הפעם אודה את ה'" כוח זה של הודאה ותפילה התגלתה בדוד המלך אשר בא מצאצאי יהודה, ובא לידי ביטוי במזמורי התהילים שלו. משיח בן דוד, בן לשבט יהודה נולד בחדש אב שמזלו אריה והעניין נרמז בברכת יעקב ליהודה: "גור אריה יהודה. מלכות יהודה, אריה, תבטל את כוחות הרע המשולות לאריה שהביאו צרות ורעות על עם ישראל. במשיח יוסף יתגלו כוחות מלוכה וכן גילוי אור התורה כפי שאומר הפסוק (ישעיהו י"א ב') "ונחה עליו רוח ה'", רוח חכמה וגבורה רוח דעת ויראת ה'"

המאבק הזה בין שני השבטים יהודה ויוסף מודגש גם בפרשתנו, והינו נמשך לאורך ההיסטוריה עד לבואם של שני המשיחים. משיח בן יוסף ומשיח בן דוד. ויגש אליו יהודה- יהודה נגש אל יוסף. כאן מתחילים ניצני הגאולה. כאשר עץ יהודה מתקרב לעץ יוסף וחל איחוד- זו ראשית הגאולה. וכל גאולה תלויה באיחוד ובאחוה, כדי לכפר על חטא הפירוד שהחל במכירת יוסף והמשיך בהתפלגות מלכות אפריים (יוסף) ממלכות יהודה והחלה הגלות. יש לאחדם והאיחוד יש בו מניצני גאולה. כפי שנאמר בהפטרת השבת (יחזקאל פרק ל"ז כ"ב) בעניין עץ יהודה ועץ יוסף: "ועשיתי אותם לגוי אחד בארץ ומלך אחד יהיה לכולם למלך ולא יהיו עוד לשני גויים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד."

יש להבליט את דבריו של יהודה באומרו ליוסף: "בי אדוני" אמר יהודה ליוסף: "דע לך שבי יש שם הוי"ה ב"ה, יש בי, בשמי את שם ה' (י-ה-ו-ה), שמו של הקב"ה מצוי בי והוא שמדבר אליך. לכן אמר בלשון נסתר: "ידבר נא" גם בביטוי הזה נמצא שתי אותיות ראשונות "י-ד" והאותיות האחרונות "נ-א" הצירוף של שני החלקים הללו הוא שם "א-ד-נ-י". כפי שאנו אומרים בתפילה "א-ד-נ-י שפתי תפתח- כנגד "ידבר נא" ואנו משלימים את התפילה בפסוק: יהיו לרצון אמרי פי" כנגד מה שאמר יהודה: "ואל יחר אפך בעבדך".

בית הכנסת הזה, שאנו זוכים להיות בו יש בו את כל הסממנים שדברנו עליהם, יש את האחדות בין כל הדעות והעדויות, יש בו קדושת שם ה' בצורה המכבדת ומוקירה את שם ה' כפי שנאמר: "כי שם ה' אקרא הבו גודל לא-לוהינו", יש בו הרבה תורה ויראה, יש דאגה לילדים המחשבה על הדור הבא... ועוד ועוד
 יישר כוחכם